

प्रजापतिसुतश्चैव कृशाद्याद्राजसत्तमात् ।
 यान्यवाप्तानि तेऽस्त्राणि तान्यस्मै प्रतिपादय ॥ २० ॥
 पात्रभूतो हि ते शिष्यो रामो दशरथात्मजः ।
 कर्तव्यं घ मरुत् कार्यमस्माकं राजसूनुना ॥ २१ ॥
 एवमुक्त्वा सुरगणा विश्वामित्रं पुनर्ययुः ।
 यथागतेनैव पथा ततः संध्याभ्यवर्तत ॥ २२ ॥
 विश्वामित्रोऽपि भगवांस्ताडकाबधतोषितः ।
 मूर्ध्नि राममुपाग्राय वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २३ ॥
 इहान्य रजनीं राम वसामः शुभदर्शन ।
 अथः प्रभाते गमिष्यामस्तदाश्रमपदं मम ॥ २४ ॥

इत्यार्षे रामायणे आदिकाण्डे ताडकाबधो नाम
 एकोनत्रिंशः सर्गः ॥